

Svindlere.

I Hovedrollerne: *Hr. Oscar Stribolt. — Hr. Fr. Jacobsen. Hr. Torben Meyer. — Hr. Holger Petersen (Gissemand). — Frøken Berthelsen.*

Lystspil i 2 Akter. (Nordisk Films Co.)

Ejnar er ulykkelig. Han er vanvittig forelsket i Antikvitetshandler Isachsens Datter, men hendes Fader, en gammel og gnaven Særling, vil ikke vide noget af ham. Da han sidst indfandt sig som Frier, blev han afvist hos Faderen med de Ord:

— Kom igen, naar De har vist, at De duer til noget!

Ejnar er ikke mere indbildsk, end at han meget vel indser, at hans Forbindelse med den Elskede paa den Maade ligger lidt langt ude i Fremtiden.

Heldigvis har han nogle Venner, som er i Besiddelse af den Oplindsmhed, som han mangler. En af dem faar en glimrende Idé, og i Forening lægger de den til Rette og fordeler Rollerne blandt sig. Komeden tager straks sin Begyndelse.

Ven Nummer 1 gaar ind i Hr. Isachsens Butik for at se paa et Smykke, der koster 10,000 Kroner. Lidt efter kommer Ven Nr. 2 ind. De to Herrer hilser paa hinanden:

— Goddag, Hr. Baron!

— Goddag, Hr. Bankdirektør!

Ven Nr. 1 har imidlertid bestemt sig for at købe Smykket. Han slaar op i sin Tegnebog og opdager, at han desværre ikke har 10,000 Kroner paa sig, og han maa absolut have Smykket med sig. Han faar imidlertid en Idé. Han siger til Isachsen:

— Min Ven, Bankdirektøren, vil blive siddende her, til jeg kommer tilbage med Resten af Pengene!

Hr. Isachsen, der ikke aner Mistanke, gaar ind paa denne Ordning, og Ven Nr. 2 tager Plads. Da der er gaaet en rum Tid, rejser han sig. Han har skam ikke Tid længer, men Hr. Isachsen lader sig ikke narre; de to Fyre har aabenbart været i Ledtog med hinanden. Han kalder ad en Betjent, som kommer og tager sig af Ven Nr. 2. Han tager ogsaa Tegnebogen med Pengene med sig — det kan jo være, at Pengene er falske. Isachsen lader ubekymret alt dette ske. Han aner jo ikke, at Betjenten ingen anden er end Ven Nr. 3.

Lidt senere paa Dagen henvender Hr. Isachsen sig paa Politistationen for at forhøre om Nyt. Han faar en meget ugunstig Modtagelse — man anser ham for sindssyg! — saa at han heraf

forstaar, at tre Svindlere har drejet ham en Knap. Han tager sig Tabet meget nær.

Da pludselig optræder Ejnar paa Arenaen som Detektiv. Han tilbyder gamle Isachsen at skaffe Smykket tilveje, hvis han til Gengæld maa forlove sig med Datteren. Isachsen gaar ind paa Forlangendet og bliver meget overrasket, da Ejnar faa Timer senere kommer tilbage med Smykket. Han er virkelig imponeret og ser under disse Omstændigheder hellere end gerne en Forbindelse mellem Datteren og Ejnar. Forundringen falder dog nogle Grader, da han i de tre Venner, som Ejnar har inviteret med til Forlovelsen, genkender de tre Svindlere. Men han tør dog ikke fragaa, at Ejnar alligevel har vist, at han duer til noget.

S v i n d l e r e :

Ejnar er ulykkelig. Han er vanvittig forelsket i Antikværtots-
handler Isachsens Datter, men hendes Fader, en gammel og gnaven
Sørling, vil ikke vide noget af ham. Da han sidst indfandt sig
som Frier, blev han afvist hos Faderen med de Ord:

-Kom igen, naar De har vist, at De duer til noget!

Ejnar er ikke mere indbildsk end at han meget vel indser, at
hans Forbindelse med den Elskede paa den Maade ligger lidt vel
langt ude i Fremtiden.

Heldigvis har han nogle Venner, som er i Besiddelse af den
Opfindsomhed, som han mangler. En af dem faar en glimrende Idé, og
i Forening lægger de den til Rette og fordeler Rollerne blandt
sig. Komedien tager straks sin Begyndelse.

Ven Nummer 1 gaar ind i Hr. Isachsens Butik for at se paa et
Smykke, der koster 10000 Kroner. Lidt efter kommer Ven No.2. ind.
De to Herrer Hilser paa hinanden:

-Goddag, Hr. Baron!

-Goddag, Hr. Bankdirektør!

Ven No. 1 har imidlertid bestemt sig for at købe Smykket.

Han slaar op i sin Tegnebog og opdager, at han desværre ikke har
10.000 Kroner paa sig, og han maa absolut have Smykket med sig.
Han faar imidlertid en Idé. Han siger til Isachsen:

-Min Ven Bnkdirektøren vil blive siddende her, til jeg kom-
mer tilbage med Resten af Pengene!

Hr. Isachsen, der ikke aner Mistanke, gaar ind paa denne Ord-
ning, og Ven No.2. tager Plads. Da der er gaaet en rum Tid

rejser han sig. Han har skam ikke Tid længere,
men Hr. Isachsen lader sig ikke narre: de to Fyre har aabenbart
været i Ledtog med hinanden. Han kalder ad en Betjent, som kom-
mer og tager sig af Ven Nr.2. Han tager ogsaa Tegnebogen med Pen-
gene med sig - det kan jo være, at Pengene er falske. Isachsen la-
der ubekymret alt dette ske. Han aner jo ikke, at Betjenten ingen

anden er end Ven Nr. 3.

Lidt senere paa Dagen henvender Hr. Isachsen sig paa Politistationen for at forhøre om Nyt. Han faar en meget ugunstig Modtagelse - man anser ham for sindssyg! - saa at han heraf forstaar, at tre Svindlere har drejet ham en Knap. Han tager sig Tabet meget nær.

Da pludselig optræder Ejnar paa Arenaen som Detektiv. Han tilbyder gamle Isachsen at skaffe Smykket tilveje, hvis han til Gengæld maa forlove sig med Datteren. Isachsen gaar ind paa Forlangendet og bliver meget overrasket, da Ejnar senere kommer tilbage med Smykket. Han er virkelig imponeret og ser under disse Omstændigheder hellere end gerne en Forbindelse mellem Datteren og Ejnar. Forundringen falder dog nogle Grader, da han i de Venner, som Ejnar har inviteret med til Forlovelsen, genkender de tre Svindlere. Men han tør dog ikke fragaa, at Ejnar alligevel har vist, at han duer til noget.

o o o o o o o o o o

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

THE SWINDLERS

ALL'S FAIR IN LOVE AND WAR.

“ALL'S FAIR in love and war.” And one looks kindly on the deceptions practised by lovers where a curmudgeon old father is concerned. In this production instead of, like Jock o' Hazeldean, surmounting “bolts and bars” by himself in an intrepid way, the hero has the assistance of a trio of bachelor pals, and beats his sweetheart's father by surreptitious means. Robert is the hero's name, and the girl he loves is the daughter of an old antiquary with the patronymic of Isaacson. He asks for the girls' hand, and is told that consent will only be given when he can prove he can support a family. This decision puts him down in the doldrums, and when he returns to three of his bachelor friends at a billiard saloon, instead of their congratulations he receives their unfeigned sympathy. During the night one of the trio hits upon a scheme to counter Isaacson. He 'phones to Robert, but the latter is disinclined to agree to the scheme until the others discuss it next day, and express their intention of carrying it through. One of them visits Isaacson, desiring to see a valuable necklace he possesses. While examining it, another of the trio arrives, and there is a greeting between them as though “Baron” and “Count,” as they refer to each other, had not met for a long time. The first caller, the pseudo “Baron,” expresses a desire to show the necklace to the Baroness, and leaves after depositing a wallet of banknotes with Isaacson, and arranging for his friend the “Count” to remain as hostage pending his return. A long time elapses, and the “Baron” fails to put in an appearance, and as the “Count” desires to depart, Isaacson grows suspicious. At last he calls in a policeman standing outside his shop and explains the facts to him. The “Count” is arrested, and the policeman, after scrutinising the banknotes and describing them to be counterfeits, marches off with his prisoner and the notes, presumably to the police headquarters, but in reality to Robert's diggings—for the policeman is the third of the bachelor “pals.” Mr. Isaacson afterwards enquires at the police station for news of his necklace, but his excited antics lead the inspector in charge to doubt his sanity, and he is ejected from the place. He proceeds home, and when Robert calls shortly afterwards, subjects the latter to a bullying for daring to enter the house again after his dismissal. His loss is incidentally revealed to Robert, and claiming to be a clever amateur detective, Robert pledges himself to get his necklace back for him on the understanding that if he should be successful, there will be no obstacle placed in the way of marrying Miss Isaacson. The antiquary agrees and Robert repairs to his pals, gets the necklace, and in a short space of time restores it to its rightful owner. To add to the humour of the situation, on the occasion of his marriage, Robert invites as his three guests, the “Count,” the “Baron” and the “policeman,” and although Isaacson feels he has been fooled, he is inclined to make the best of a bad bargain.

RELEASED MAY 28th.

LENGTH 1148 FT.

while having a meal at the station restaurant for Miss Sampson to just miss her train, compelling her to put up for the night at the station hotel. Albert occupies apartments in the same building, and in the middle of the night intrudes in Miss Sampson's room and abstracts her clothes and wig. These are donned by Charles, who proceeds at the earliest opportunity to his own town disguised as the fighting suffragette leader. He is accorded a royal reception, and at the appointed meeting makes such an impression with his speech that he, in the name of Miss Sampson, is nominated by the fickle suffragettes in opposition to Ellinor. There is a turbulent scene at the hustings, and when "Miss Sampson" is returned elected by a large majority, Charles is escorted round the streets by a cheering crowd of women. His triumphal procession, however, is rudely interrupted. Miss Sampson has managed to borrow some garments at the hotel and arrives in a motor to denounce the impostor. Instantly there is a threatening rush made for him, and realising that his plan has miscarried, and that discretion is the better part of valour, he decamps, followed by Albert, who has driven up with Miss Sampson. The latter and a number of her most rabid supporters, among whom now is the turncoat, Mr. Pollock, give chase to the two fugitives. After a series of diverting experiences, Charles and Albert reach the latter's home. Here they are followed by Miss Sampson and the rest, but the pack are conciliated eventually by the hares, Charles remarking, "Let Miss Sampson take her place on the Council, for though her skirt is rather tight, she is otherwise quite a nice person," as he takes Ellinor in his arms, quite cured of her desire to be enrolled under the banner of "Votes for Women."

RELEASED MAY 28th.

Code Word: WOMEN,

LENGTH 2345 FT.

TWO CHARMING SCENICS

1. A WINTER'S JOURNEY IN NORWAY.
2. THE VALLEY OF FROLAND.

Released May 28th. Length 364 ft.

Released May 28th. Length 298 ft.

HERE ARE TWO SCENICS of a particularly alluring kind, one showing some spacious tracts of Norway in the winter time, and the other a picturesque part of it in summer time. The former is seen in a panoramic view during the course of a train journey on a track at the foot of towering snowclad mountains, passing a tortuous, turgid river, a mighty forest of pines, by sequestered dwelling places and wayside stations, and showing glimpses of rugged scenery with which we have nothing to parallel in this country. "The Valley of Froland" brings to our eyes many of those fascinating beauty spots for which this district is almost world-famous, and some of the waterfalls are among the most charming yet reproduced by means of motion pictures. Their artistic appeal is made all the stronger on account of the delightful tinting of the film, all the actual colours of nature seeming to be visualised on the screen.

S c h w i n d l e r.

Einar fühlt sich sehr unglücklich. Er liebt die Tochter des Antiquitätenhändler Isachson; der Vater aber, ein alter mürrischer Sonderling will nichts von ihm wissen. Neulich sagte er zu ihm:- Wenn Sie mal gezeigt haben, dass Sie ein tüchtiger Mensch sind, können Sie zurückkommen.

Einar hat genügend Selbstkritik, um zu verstehen, dass seine Aussichten nun sehr schwach sind. Einer seiner Freunde hat eine glänzende Idee. Schnell wird der Plan ausgeführt. Die Rollen werden verteilt und die Komödie fängt an.

Freund No. 1 geht zum Laden des Herrn Isachson, um einen Schmuck, der 10.000 Mark kostet, zu besichtigen. Einen Augenblick später tritt Freund No. 2. ein. Die beiden Herren begrüßen sich freundlichst: -Guten Tag, Herr Baron!

-Guten Tag, Herr Bankdirektor!

Freund No. 1 entschliesst sich den Schmuck zu kaufen. Er holt seine Brieftasche hervor und entdeckt, dass er leider nicht die 10000 Mark bei sich hat, sondern nur einen Teil. Da er den Schmuck absolut mitnehmen will, sagt er zu Isachson; -Ich möchte gern meiner Frau den Schmuck zeigen. Mein Freund, der Herr Bankdirektor wird hier solange warten, bis ich mit dem Rest des Geldes zurückkomme!

Herr Isachson, der keinen Verdacht hegt, willigt ein, und Freund No.2 nimmt Platz.

Eine geräume Zeit vergeht. Freund No.2 wird ungeduldig, erhebt sich und sagt: -Ich habe wirklich keine Zeit mehr, ich muss fort!

Herr Isachson lässt sich aber nicht Sand in die Augen streuen: Die beiden Gauner sind natürlich mit einander einverstanden. Schnell ruft er einen Schutzmann, der sofort Freund No.2 mit sich nimmt, so wie auch das erhaltene Geld. Es könnte ja falsch sein.

Herr Isachson lässt unbesorgt alles geschehen. Er hat ja keine

(Schwindler). Tysk.

-2-

Ahnung, dass der vermutete "Schutzmann mit Freund No.3. identisch ist.-

Einige Stunden später erkundigt sich Herr Isachson in der Polizeiwache über den Verlauf der Sache, erhält aber einen sehr schlechten Empfang. Man hält ihn einfach für verrückt und wirft ihn heraus. Es wird ihm jetzt klar, dass die Drei ihm einen Streich gespielt haben, und sein Verlust geht ihm sehr zu Herzen.

Jetzt erscheint plötzlich Einar bei ihm als Detektiv. Er sagt zu dem alten Herrn:-Ich habe eine sehr gute Spürnase. Falls Sie mir Ihre Tochter geben wollen, glaube ich Ihnen versprechen zu können, den gestohlenen Schmuck zu verschaffen! Isachson willigt gern ein und ist sehr erstaunt, als Einar einige Stunden später den Schmuck zurückbringt. Er ist wirklich überrascht, und er macht keine Einwendung gegen die Verlobung der jungen Leute. Seine Bewunderung sinkt natürlich sofort, als er die 3 Freunde, die Einar zum Verlobungsfeier eingeladen hat, als die drei Schwindler erkennt, die ihm den Schmuck abgeschwindelt haben.

Er muss nun zugeben, dass Einar sich doch als ein tüchtiger Mensch erwiesen hat.

o o o o o o o o o o

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

FAUT PAS ÊTRE BÊTE.

Emile est malheureux. Il est amoureux fou de la fille de l'antiquaire Israël, mais le père, un vieux grognon ne veut rien savoir. Quand Emile se présente pour demander la main de la jeune fille il le repousse par ces mots: - Revenez quand vous aurez montré que vous valez quelque chose. Emile comprend qu'il passera beaucoup d'eau sous le pont avant que son désir soit accompli. Heureusement il a quelques amis qui possèdent l'initiative qui lui manque. L'un d'eux a une idée magnifique, et ils se distribuent les rôles de la comédie qu'ils doivent jouer.

L'ami No 1 va dans la boutique d'Israël pour voir un bijou dont le prix est 10.000 couronnes. Peu après arrive l'ami No 2. Ils se saluent: - Bonjour Monsieur le baron! - Bonjour M. le banquier! Cependant l'ami No 1 s'est décidé à acheter le bijou. Il tire son portefeuille, et découvre que malheureusement il n'a pas les 10.000 couronnes sur lui, et il veut absolument emporter le bijou. Il dit à Israël: - Mon ami le banquier va rester ici jusqu'à ce que je revienne avec le reste de l'argent.

M. Israël qui n'a aucun soupçon consent, et l'ami No 2 s'assied. Après un certain temps il se lève, il ne peut pas attendre plus longtemps. Israël n'est pas leur dupe. Les deux amis sont certainement d'accord. Il appelle un sergent de ville qui s'empare de l'ami No 2. Il prend aussi le portefeuille contenant l'argent. Il pourrait se faire que l'argent soit faux. Israël laisse tout cela se faire. Il ne se doute pas que le sergent de ville n'est pas autre que l'ami No 3.

Plus tard Israël s'adresse à la police pour apprendre ce qui se passe. On le croit fou, et il comprend qu'il a été la dupe de trois filous.

Svindlere, Fransk - 2 -

Il est désolé de la perte qu'il a subie. Mais alors Emile se présente comme détective. Il offre à Israël de lui faire retrouver le bijou si en récompense il veut lui donner sa fille.

Il consent, et n'est pas peu étonné lorsque quelques heures plus tard Emile revient avec le bijou. Il est charmé de l'habileté d'Emile, et voit d'un bon oeil sa liaison avec sa fille. Mais son enthousiasme tombe quelque peu quand dans les amis qu'Emile a invités à l'occasion des fiançailles il reconnaît les trois filous. Cependant il n'ose pas se dédire qu'Emile a tout de même montré qu'il est capable de quelque chose.

--- o o o o o ---

NORDISK FILMS CO.

COPENHAGEN

BERLIN LONDRES NEW YORK PARIS

VIENNE BUDAPEST MOSCOW

BARCELONE SOHVA

A/s **NORDISK FILMS CO.**

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

